
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 11/5(113), 104-105

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

**ZESPOŁOWI ADWOKACKIEMU NALEŻY SIĘ WYNAGRODZENIE
ADWOKACKIE ZA PROWADZENIE PROCESU ZESPOŁU BEZ WZGLĘDU
NA TO, CZY PROCES TEN PROWADZI ADWOKAT-CZŁONEK ZESPOŁU,
CZY TEŻ KIEROWNIK TEGO ZESPOŁU**

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 30.III.1967 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu uchwały Rady Adwokackiej w K. z dnia 21 grudnia 1966 r. w sprawie wynagrodzenia adwokackiego należnego zespołowi adwokackiemu za prowadzenie sprawy zespołu,

postanowiło:

wyjaśnić, że zespołowi adwokackiemu należy się wynagrodzenie adwokackie za prowadzenie procesu zespołu bez względu na to, czy proces ten prowadzi adwokat-członek zespołu, czy też kierownik tego zespołu.

Uzasadnienie

Na zapytanie jednego z zespołów adwokackich Izby K. Rada Adwokacka uchwałą z dnia 21.XII.1966 r. postanowiła wyjaśnić, że koszty zastępstwa adwokackiego w wysokości taryfowego wynagrodzenia adwokata należą się zespołowi w prowadzonym przez zespół procesie przeciwko klientowi, gdy w procesie tym zespół reprezentowany jest przez adwokata, natomiast nie należą się, gdy reprezentowany jest przez kierownika zespołu.

Nie ma wątpliwości, że zespołowi adwokackiemu będącemu osobą prawną (art. 10 u. o u.a.) należy się — w warunkach przewidzianych w art. 98 § 1 czy 101 k.p.c. — wynagrodzenie adwokackie, jeżeli w procesie reprezentował zespół adwokat (art. 98 § 3 k.p.c.), nie ma bowiem podstawy do pozbawienia zespołu adwokackiego uprawnienia, które przysługuje każdej innej osobie prawnej. W kwestii tej Prezydium NRA całkowicie podziela pogląd Rady Adwokackiej w K.

Budzi natomiast uzasadnione wątpliwości stanowisko tej Rady, że zespół nie ma prawa do honorarium adwokackiego, jeżeli jego sprawę prowadzi sam kierownik zespołu. Zgodnie z art. 30 ustawy o ustr. adw. kierownik zespołu reprezentuje zespół, jest więc jego przedstawicielem ustawowym. Nie występuje on zatem w charakterze pełnomocnika zespołu, bo jest jego organem (art. 24 ust. o ustr. adw.). Ponieważ jednak art. 98 § 3 k.p.c. prawo zaliczenia do niezbędnych kosztów procesu wynagrodzenia jednego adwokata łączy z reprezentowaniem strony przez adwokata — a to reprezentowanie jest przedstawicielstwem, które obejmuje zarówno przedstawicielstwo ustawowe, jak i pełnomocnictwo (art. 95—96 k.c.) — przeto w wypadku reprezentacji zespołu przez kierownika należy się wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, skoro kierownik zespołu jest adwokatem. Powyższy pogląd znajduje potwierdzenie w wyrażonej przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16.VIII.1965 r. II PZ. 29/63 (NP nr 9 z 1966 r., str. 1142 i nast.)

tezie, że adwokatowi, któremu zespół macierzysty zlecił prowadzenie jego własnej sprawy, przysługuje taryfowe wynagrodzenie adwokackie.

Powołany *per analogiam* przez Radę Adwokacką art. 99 k.p.c. nie uzasadnia przyjętego w uchwale Rady poglądu. Znaczenie tego przepisu polega jedynie na rozciągnięciu przyznania honorarium adwokackiego jednostce gospodarki społecznej w wypadku, gdy jej proces prowadzi radca prawny — niezależnie od tego, czy jest on, czy też nie jest adwokatem.

W świetle art. 99 k.p.c. zespół adwokacki byłby pozbawiony możliwości żądania honorarium tylko wówczas, gdyby reprezentował go w procesie nie adwokat, lecz jego pracownik administracyjny.

Z tych względów Prezydium NRA udzieliło wyjaśnienia jak w sentencji. Ponadto Prezydium wyjaśnia, że zasądzone wynagrodzenie zespół powinien zaliczyć na dobro adwokata, który występował w sprawie w imieniu zespołu.

B. Notatka Komisji do spraw skierowań sanatoryjnych przy NRA

Komisja do spraw skierowań sanatoryjnych przy NRA powołana została uchwałą Prezydium NRA z dnia 3.XII.1964 r.

W okresie od 1.I.1965 r. do 30.III.1967 r. Komisja rozpoznała 283 wnioski o skierowanie do sanatorium adwokatów i członków ich rodzin.

Z centralnego Zarządu Uzdrawisk otrzymano skierowań do rozdziału:

1) w roku 1965 —	52
2) w „ 1966 —	99
3) w I kw. 1967 —	48

razem 199

283 wnioski o skierowanie zostały załatwione w sposób następujący:

1) udzielono skierowań	— 199
2) zwrócono *	— 36
3) pozostało do załatwienia **	— 48

Razem 283

* 3 adwokatów zmarło, w stosunku do 7 lekarzy konsultant uznali leczenie uzdrowiskowe za przeciwwskazane, 12 wniosków zwrócono na żądanie wnioskodawców, 10 wniosków dotyczących żon adwokatów nie mogło być uwzględnionych z braku miejsc w roku 1965/66, 4 wnioski adwokatów nie zostały uwzględnione z innych przyczyn.

** Z liczby tej 38 wniosków załatwiono pozytywnie w kwietniu 1967 r., udzielając skierowań na miesiące V i VI br.